

Arrest

nr. 64 268 van 30 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Spaanse nationaliteit te zijn, op 24 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 januari 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 25 januari 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat L. DE MEYERE en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 februari 2010 dient verzoeker, van Spaanse nationaliteit, een verklaring van inschrijving in als burger van de Unie in de hoedanigheid van werknemer of werkzoekende.

Verzoeker wordt verzocht binnen de drie maanden, ten laatste op 3 mei 2010 de volgende documenten over te leggen: zijn arbeidscontract en loonbriefjes of een inschrijvingsbewijs bij de VDAB en een bewijs van een reële kans op tewerkstelling.

Op 19 mei 2010 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving van een burger van de Unie (E-kaart).

Op 26 oktober 2010 richt de Dienst Vreemdelingenzaken een schrijven aan de burgemeester van de stad Beveren waarin deze laatste wordt verzocht verzoeker uit te nodigen om binnen de maand bewijsstukken voor te leggen van welke activiteit hij heden heeft (werknemer, zelfstandige in België, werknemer/zelfstandige in het buitenland, begunstigde van werkloosheidsuitkering, e.d.), dit in het kader van een controle van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht in toepassing van artikel 42bis, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Dit schrijven wordt aan verzoekster ter kennis gebracht op 28 oktober 2010.

Op 4 november 2010 maakt de stad Beveren de volgende documenten van verzoeker over aan de Dienst Vreemdelingenzaken: twee loonbrieven van respectievelijk 2 april 2010 tot 30 april 2010 en van 1 mei 2010 tot 15 mei 2010, de "historiek werkloze" van de ABVV Oost-Vlaanderen waaruit blijkt dat verzoeker vanaf mei tot oktober 2010 een werkloosheidsuitkering heeft genoten en een inschrijvingsbewijs voor een Nederlandse taal cursus.

Op 17 november 2011 maakt de stad Beveren aan de Dienst Vreemdelingenzaken opnieuw documenten over van verzoeker, met name een attest van tewerkstelling waaruit blijkt dat verzoeker van 2 april 2010 tot 15 mei 2010 was tewerkgesteld bij de firma "TEZ Clean" en een attest van het OCMW te Beveren waaruit blijkt dat hij geen leefloon of financiële bijstand heeft ontvangen.

Op 28 december 2011 maakt de stad Beveren aan de Dienst Vreemdelingenzaken een bewijs van spontane sollicitatie van verzoeker over.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker was tewerkgesteld van 2 april 2010 tot 15 mei 2010 (Dimona-resultaat).

Op 14 januari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt.

"in uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van O.T., B.(...) geboren te (...), op (...) van Spaanse nationaliteit. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Betrokkene diende op 04-02-2010 een aanvraag tot verklaring van inschrijving (bijlage 19) in als werknemer/werkzoekende. Betrokkene verkreeg op 19-05-2010 de E-kaart.

Betrokkene werd op 26-10-2010 vriendelijk verzocht ons in kennis te stellen van zijn huidige economische activiteiten via een uitnodigingsbrief die hem werd betekend op 28-10-2010. Overeenkomstig artikel 42 bis § 1, beschikt de minister of zijn gemachtigde immers over de mogelijkheid te controleren of aan de naleving van de voorwaarden tot uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

Nog voor het verkrijgen van de E-kaart op 19-05-2010 is de tewerkstelling, dewelke de basis was voor het toestaan van het verblijf van betrokkene, stopgezet (zie administratief dossier). Betrokkene liet na ons hiervan op de hoogte te stellen en ontving aldus onrechtmatig de E-kaart. Gezien zijn werkloosheid zag betrokkene zich genoodzaakt om werkloosheidssteun aan te vragen, hetgeen hem dan ook werd toegestaan (zie administratief dossier). Betrokkene legde ter staving nog een inschrijvingsbewijs van een cursus Nederlands voor, alsook een brief waaruit blijkt dat hij spontaan solliciteerde bij de gemeente Beveren.

Overeenkomstig artikel 42 bis § 2, 3° kon hij nog 6 maanden, vanaf de dag dat hij onvrijwillig werkloos werd na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst van minder dan een jaar of nadat hij in de eerste twaalf maand van een arbeidscontract van langere duur onvrijwillig werkloos was geworden en mits hij ingeschreven is bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling , beschouwd worden als werknemer. Intussen zijn deze 6 maanden echter overschreden en kan dus worden vastgesteld dat betrokkene niet meer als werknemer kan beschouwd worden overeenkomstig artikel 42 bis § 2, 3° van de wet van 15-12-1980.

Gezien het voorgelegde document aangaande de spontane sollicitatie bij de gemeente Beveren en de deelname aan een cursus Nederlands wil betrokkene vermoedelijk aantonen nog steeds actief

werkzoekende te zijn. Op zich bewijst een spontane sollicitatie en het volgen van een taalcursus echter helemaal niet dat betrokkene wel degelijk een reële kans op tewerkstelling maakt, wat de voorwaarde is overeenkomstig art. 40, §4, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht als werkzoekende te kunnen behouden. Niets in het dossier bewijst die reële kans.

Het attest van het OCMW waarin bevestigd wordt dat betrokkene geen steun ontvangt doet geen afbreuk aan deze vaststellingen.

Gezien betrokkene op geen enkele manier meer voldoet aan de voorwaarden zoals in art. 40 § 4 opgenomen, kan overeenkomstig artikel 42 bis § 1 van de wet van 15-12-1980 een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie.”

2. Over de rechtspleging

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) kan geen gerechtskosten opleggen voor beroepen ingediend vóór 1 april 2011. Het verzoek van verzoeker om de kosten van het geding ten laste te leggen van verwerende partij, wordt alleen al om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste, tweede en derde middel voert verzoeker het volgende aan.

“eerste middel : schending van de vreemdelingenwet

Het eerste middel is genomen uit de schending van art. 40, §4, 1 ° Vreemdelingenwet. De Gemachtigde van de Minister is van mening dat verzoeker niet meer voldoet aan de voorwaarden zoals gesteld in art. 40,§4 Vreemdelingenwet. Volgens haar zou verzoeker geen reële kans op tewerkstelling maken.

Toelichting :

Art. 40, §4, 1 ° Vreemdelingenwet stelt het volgende :

§4 Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij

1 ° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld, (eigen onderlijning)

1.-

Verzoeker heeft weldegelijk de nodige inspanningen geleverd om een passende betrekking te vinden. Zo heeft hij gesolliciteerd bij de gemeente Beveren (technisch assistent weekendploeg reiniging en technisch assistent afdeling waterlopen), BVBA Inofer Productions, NV ASAP.be en NV Universal Clean. (Farde III, stukken 4, 6, 7, 8, 9, 10 en 11)

Daarnaast heeft hij zich op 4 januari 2011 als interimkracht ingeschreven bij NV Konvert Interim Vlaanderen.

(Farde III, stuk 5)

De inspanningen van verzoeker hebben bovendien resultaat opgeleverd. Op 22 februari 2011 sloot verzoeker een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur af met NV Univers Clean voor een tewerkstelling als schoonmaker. (Farde III, stuk 11)

Om de zoektocht naar een passende betrekking te bespoedigen, heeft verzoeker lessen Nederlands gevolgd. Hij heeft de module Nederlands Tweede Taal -richtgraad 1 inmiddels beëindigd. (Farde IV, stuk 1)

Uit de loutere omstandigheid dat de kandidatuurstellingen van verzoeker aanvankelijk niet werden weerhouden, mag niet worden afgeleid dat verzoeker geen reële kans zou maken om te worden aangesteld. Dit blijkt duidelijk uit het schrijven van de personeelsdienst dd. 9 februari 2011 waarin verzoeker wordt uitgenodigd om te solliciteren voor één van de vacante betrekkingen. (Farde III, stuk 7)

Het ultieme bewijs van het feit dat verzoeker weldegelijk een reële kans op tewerkstelling maakt, wordt geleverd door de recente arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur met NV Universal Clean. (Farde III, stuk 11)”

en

“Tweede middel : schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

Het tweede middel is genomen uit de schending van het zorgvuldigheidbeginsel. Het zorgvuldigheidbeginsel houdt in dat de overheid slechts na afweging van alle relevante factoren en omstandigheden van de zaak een beslissing mag nemen.

LAMBRECHTS, W., "Het zorgvuldigheidbeginsel", in OPDEBEEK, I. (ed.), *Algemene beginselen van behoorlijk bestuur*, Kluwer, Antwerpen, 1993, 16.

"Uit de notulen van de vergadering en uit het administratief dossier moet blijken dat het collegiaal orgaan of de alleen beslissende overheid tot een besluitvorming is gekomen na een behoorlijke afweging van alle ter zake dienende gegevens. De belangen van de burger mogen niet onnodig worden geschaad. Vandaar de noodzaak van een zorgvuldige afweging."

LAMBRECHTS, W., "Het zorgvuldigheidbeginsel", in OPDEBEEK, I. (ed.), *Algemene beginselen van behoorlijk bestuur*, Kluwer, Antwerpen, 1993, 7.

"De zorgvuldigheid van het bestuur speelt bij de voorbereiding, bij de besluitvorming, bij de periode van de besluitvorming en bij de uitvoering van de rechtshandeling."

Toelichting:

In casu heeft de Gemachtigde van de Minister onzorgvuldig gehandeld. Zij heeft duidelijk geen rekening gehouden met de diverse sollicitaties van verzoeker. Zij verwijst enkel en alleen naar de sollicitatie bij de gemeente Beveren om te stellen dat niet zou blijken dat verzoeker een reële kans op tewerkstelling maakt."

en

"Derde middel

Het derde middel is genomen uit de schending van het motiveringsbeginsel.

De bestreden beslissing schendt de artikelen 2 en 3 van de Wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Ook het motiveringsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, wordt geschonden.

BOES, M., "Het redelijkheidbeginsel" in OPDEBEEK, L., "Algemene beginselen van behoorlijk bestuur", KLUWER, Antwerpen, 1993, p.113, nr. 40.

"Motivering moet niet alleen in rechte en in feite aanwezig zijn, zij moet ook afdoende of deugdelijk zijn, d.w.z. "de ingeroepen redenen moeten pertinent zijn en de beslissing verantwoorden, "

BERX, C, "Rechtsbescherming van de burger tegen de overheid: een analyse van het systeem van administratieve rechtspraak in België", Intersentia, Antwerpen, 2000, nr. 949 en 956.

"De motiveringsplicht dwingt de overheid om haar beslissingen te beredeneren door er een verantwoording voor te zoeken en te preciseren. De motiveringsplicht kan het algemeen belang echter nog op een andere wijze dienen. Ze zou het bestuur moeten aanzetten tot een grondiger en zorgvuldiger onderzoek en voorbereiding van haar beslissingen en tot een meer rationale en consistente besluitvorming."

Toelichting:

De motivering van de Gemachtigde van de Minister aangaande het bewijs van de reële kans op tewerkstelling is bijzonder kort :

"Gezien het voorgelegde document aangaande de spontane sollicitatie bij de gemeente Beveren en de deelname aan een cursus Nederlands wil betrokkene vermoedelijk aantonen nog steeds actief werkzoekende te zijn. Op zich bewijst een spontane sollicitatie en het volgen van een taalcursus echter helemaal niet dat betrokkene wel degelijk een reële kans op tewerkstelling maakt, wat de voorwaarde is overeenkomstig art. 40, §4, eerste lid, 1° van de wet van 15. 12. 1980 om het verblijfsrecht als werkzoekende te kunnen behouden. Niets in het dossier bewijst die reële kans. "

(Farde I, stuk 1)

Uit deze motivering blijkt geenszins dat de Gemachtigde van de Minister een zorgvuldig onderzoek heeft verricht naar de inspanningen die verzoeker heeft geleverd met het oog op het vinden van een nieuwe betrekking (zie sub II.-).

De motivering van de Gemachtigde van de Minister is aldus niet afdoende om haar beslissing te verantwoorden."

3.2. Gezien de onderlinge verwevenheid van het eerste, tweede en derde middel van verzoeker, worden deze samen beoordeeld.

3.3. Verzoeker voert de schending aan van artikel 40, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet, evenals van het zorgvuldigheidsbeginsel en van *“het motiveringsbeginsel”*.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat de in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing geeft duidelijk de determinerende motieven aan op grond waarvan deze is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt, met verwijzing naar de toepasselijke rechtsregel, met name artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: koninklijk besluit van 8 oktober 1981) en de artikelen 40, § 4 en 42bis, § 1 en § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, gesteld dat het verblijfsrecht van verzoeker wordt beëindigd en dit om reden dat verzoeker niet meer als werknemer kan worden beschouwd, noch als actief werkzoekende die een reële kans op tewerkstelling maakt.

Dienvolgens maakt verzoeker niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

3.4. Verzoeker betwist geenszins de motieven van de bestreden beslissing en erkent onder meer onder het kopje *“de feiten”* van zijn verzoekschrift uitdrukkelijk dat hij van 2 april 2010 tot 15 mei 2010 was tewerkgesteld, dat deze tewerkstelling werd beëindigd en hij sindsdien heeft gesolliciteerd, doch hij uit kritiek op de motivering van de bestreden beslissing omdat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met zijn diverse sollicitaties, zodat volgens hem ten onrechte wordt gesteld dat hij geen reële kans op tewerkstelling maakt. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsverplichting aan.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker, van Spaanse nationaliteit, heeft als burger van de Unie een verblijfsrecht verkregen op basis van artikel 40, § 4, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, als werknemer of werkzoekende. Deze bepaling luidt als volgt :

“Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

*1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;
(...)”*

Artikel 42bis van de Vreemdelingenwet als volgt :

“§ 1 Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40bis, § 4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of, voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

§ 2 Een burger van de Unie behoudt evenwel het verblijfsrecht zoals voorzien in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°, in de volgende gevallen:

1° hij is als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt;

2° hij bevindt zich, na ten minste één jaar te hebben gewerkt, in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling ingeschreven;

3° hij bevindt zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst van minder dan één jaar of hij is in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening ingeschreven. In dit geval blijft het statuut van werknemer ten minste zes maanden behouden;

4° hij start met een beroepsopleiding. Behalve in geval van onvrijwillige werkloosheid is voor het behoud van het statuut van werknemer in dit geval een verband vereist tussen de voorafgaande beroepsactiviteit en deze opleiding”.

3.5. Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker, als burger van de Unie, minder dan één jaar heeft gewerkt in België, dat overeenkomstig artikel 42bis, § 1, 3° van de Vreemdelingenwet de periode van zes maanden, binnen de welke verzoeker het statuut van werknemer nog kan behouden, inmiddels is verstreken, zodat verzoeker niet meer als werknemer kan worden beschouwd en dat hij niet meer voldoet aan de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht als werknemer in België in de hoedanigheid van burger van de Unie. Verzoeker ontkent deze vaststellingen geenszins, maar wenst met zijn betoog aan te tonen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt op tewerkstelling, zodat hij zich nog steeds bevindt in de voorwaarden van artikel 40, § 4, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de vraag of verzoeker nog voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet in de hoedanigheid van werkzoekende, leren de stukken van het administratief dossier dat verzoeker op 4 februari 2010 een verklaring van inschrijving van een burger van de Unie als werknemer of werkzoekende heeft aangevraagd. Daarop werd verzoeker op 19 mei 2010 in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving van een burger van de Unie (E-kaart). Uit de stukken van het administratief dossier blijkt verder dat de Dienst Vreemdelingenzaken op 26 oktober 2010 een schrijven heeft gericht aan de vreemdelingendienst van de gemeente Beveren waarbij deze laatste wordt verzocht verzoeker uit te nodigen om binnen de maand bewijsstukken voor te leggen van zijn actuele activiteiten, dit in het kader van een controle van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht in toepassing van artikel 42bis, §1 van de Vreemdelingenwet. De gemeente Beveren heeft hiertoe, onder meer, op 28 december 2010 een spontane sollicitatie van verzoeker bij de gemeente Beveren van 19 november 2011 overgemaakt en een inschrijvingsbewijs voor een cursus Nederlands. Dit zijn inderdaad de stukken die relevant zijn in het onderzoek naar de voorwaarden voor het verleende verblijfsrecht, en de bestreden beslissing heeft dienaangaande gesteld dat ze niet aantonen dat verzoeker een reële kans op tewerkstelling maakt. Het komt verzoeker toe aan te tonen dat dit standpunt kennelijk onredelijk is, of dat de verwerende partij zich bij de besluitvorming niet heeft gebaseerd op een correcte feitenvinding.

Waar verzoeker, ter staving van zijn betoog dat hij wel degelijk een reële kans op tewerkstelling maakt, duidt op zijn verschillende sollicitaties bij de gemeente Beveren, de BVBA I.P. (...), de NV A.be(...) en de NV U.C.(...), alsmede op het schrijven van de personeelsdienst van de gemeente Beveren van 9 februari 2011 waarbij hij wordt uitgenodigd te solliciteren voor één van de vacante betrekkingen en op het feit dat hij zich op 4 januari 2011 als interimkracht heeft ingeschreven en waar verzoeker tevens zijn nieuwe arbeidsovereenkomst gesloten op 22 februari 2011 als “ultieme bewijs” aanduidt, wordt opgemerkt dat verzoeker deze omstandigheden en stukken slechts voor het eerst ter gelegenheid van zijn inleidend verzoekschrift voor de Raad heeft voorgelegd. Deze vaststelling wordt gesteund door de stukken van het administratief dossier. Dienvolgens kan het verwerende partij niet ten kwade worden

geduid geen rekening te hebben gehouden met of niet te hebben gemotiveerd aangaande deze omstandigheden en stukken –waarvan er overigens enkele dateren van na het nemen van de bestreden beslissing- nu zij hiervan niet op de hoogte werd gesteld vóór het nemen ervan. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient immers te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c)). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194 395) en op die manier zelf de gegrondheid van de aanvraag te gaan beoordelen. Immers kan de Raad als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). De Raad ziet voorts niet in hoe de overige overtuigingsstukken die verzoeker in bijlage bij zijn verzoekschrift voegt, de wettigheid van de bestreden beslissing kunnen beïnvloeden.

Verzoeker toont aldus niet aan dat de verwerende partij bij het onderzoek in de aanloop naar de bestreden beslissing de door hem voorgelegde gegevens heeft veronachtzaamd, en evenmin dat zij kennelijk onredelijk handelde toen zij stelde: *“Gezien het voorgelegde document aangaande de spontane sollicitatie bij de gemeente Beveren en de deelname aan een cursus Nederlands wil betrokkene vermoedelijk aantonen nog steeds actief werkzoekende te zijn. Op zich bewijst een spontane sollicitatie en het volgen van een taal cursus echter helemaal niet dat betrokkene wel degelijk een reële kans op tewerkstelling maakt, wat de voorwaarde is overeenkomstig art. 40, §4, eerste lid, 1” van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht als werkzoekende te kunnen behouden. Niets In het dossier bewijst die reële kans”.*

3.6. Concluderend kan dan ook worden gesteld dat de feitelijke en juridische motieven in de bestreden beslissing worden weergegeven, en dat, gezien het feit dat de gemachtigde van de staatssecretaris geen motieven kon opnemen inzake de door verzoeker achteraf naar voor gebrachte omstandigheden en stukken, verzoeker met zijn betoog niet aantoont dat de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens –en dus in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel- of op kennelijk onredelijke wijze is genomen. De bestreden beslissing steunt op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven. De aangevoerde schendingen kunnen derhalve niet worden aangenomen.

Het eerste, tweede en derde middel van verzoeker zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WIJNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WIJNGAERT

A. WIJNANTS